

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 9. МАРТА 2005. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 9. марта 2005. године са почетком у 10,15 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка бр.29, судница бр.1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03, окривљеног Милорада Улемека и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга кривична дела, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу: судија Марко Кљајевић, председник већа, судије – чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћници мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адвокати Радивој Пауновић и Игор Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, окривљени Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Момчилом Булатовићем, Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, браниоци окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адвокати Александар Поповић и Слободан Миливојевић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Александар Зарић, по заменичком пуномоћју браниоца адв. Дејана Лазаревића, окривљени Дејан Миленковић са браниоцем адв. Николом Гавриловићем, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адвоката Владана Вукчевића, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Александар Зарић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Милованом Комненићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем по службеној дужности

адвокатом Жељком Грбовићем, окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Главни претрес ће се наставити извођењем процесне радње саслушања седмоокривљеног Дејана Миленковића.

Нека приступи пред говорницу и судско веће.

Председник већа: Ви сте разумели сва права која имате у својству окривљеног у кривичном поступку и законска упозорења која сам Вам дао?

Окр. Дејан Миленковић: Разумео сам своја права која сте ми рекли прошли пут, а упознат сам и са својим правима преко свог браниоца.

Председник већа: Реците нам да ли сте разумели оптужницу и која кривична дела Вам се стављају на терет?

Окр. Дејан Миленковић: Да. Јесам.

Председник већа: Ако желите сада се изјасните на моје питање по свим тачкама оптужнице, за четири кривична дела која су предмет овог раздвојеног кривичног поступка, да ли признајете извршење кривичних дела која Вам се стављају на терет и да ли се осећате кривим и кривично одговорним за кривична дела која Вам се стављају на терет?

Окр. Дејан Миленковић: Не. Наводи оптужнице нису тачни.

Председник већа: Сада можете, ако желите, да изнесете у неометаном излагању Вашу одбрану, у односу на све четири тачке оптужнице, кривичних дела која Вам се стављају на терет, дакле, злочиначко удруживање, убиство представника највиших државних органа, тероризам и убиство у покушају, помагањем. Изволите.

Окр. Дејан Миленковић: Поштовани судија, ја сам спреман да пред овим судом изнесем сва моја сазнања која имам задњих 15 година, све до дана када сам избегао стрељање, а када су стрељани пок. Душан Спасојевић и пок. Миле Луковић. Спреман сам да изнесем истину, истину о свему, да свет сазна истину. Ако је стало свету, овој држави и овом суду, да се сазна права истина о свему, о свим убиствима, о дроги, због чега је убијен Премијер Ђинђић. Али ја се бојим да ће ово ићи тешко. Због чега Вам кажем да ће ићи тешко? Као прво, читајући оптужницу, видим да су овде измешане многе ствари, како би се рекло, измешане бабе и жабе, а да нигде нема крокодила. Крокодили то су они који су изнад свих нас овде који се налазимо у овој судници. То су они моћни људи који то неће да дозволе, јер њима не одговара права истина. Када говорим о покојном Премијеру, једини верни и прави пријатељ покојног Премијера Ђинђића, то су његови телохранитељи. У вези тога гледано са моје позиције, ја сам један мали човек који је стицајем околности сазнао многе ствари. Видео многе моћне људе и присуствовао многим разговорима. У вези свега тога, ја сам постављао себи питање, шта да радим. Да ли да пристанем на ово што су ми нудили, да се појавим овде пред Вама, пред овим судом и да кажем, јесте, ова оптужница је тачна, од почетка до краја. Заштићени сведоци све што су рекли истина је, и да ја будем миран, или да кажем праву истину о свему. Кога је држава и најмоћнији људи у њој штитила, ко је постављао и смењивао полицију и због чега. Поштовани судија, можда ће неко после овога што сам Вам рекао, да каже, Багзи овде нема шта да каже, него тера неку своју причу. Верујте ми, имам много тога, не само да кажем, него и да додам и да одузем и да саберем. Поштовани судија, знајући да се изнад Вас налазе многи моћни људи, па Ви ипак не можете да одлучите о мојој судбини, а докле год тим моћним људима не буде стало да се сазна права истина, због чега је убијен Премијер, истина о свим другим убиствима, морам Вам рећи, што се Вас тиче, са Ваше стране сам задовољан, јер сте се према мени понели коректно и професионално. Доставили сте ми хиљаде страна предмета, да бих могао да се упознам. Додуше, нисам све ни прочитао. Дозволили сте посете моје супруге, мог браниоца, и све оно што је у Вашој моћи, све по закону. Због тога према Вама осећам дужно поштовање, али због ове ситуације, таква каква јесте, ја не желим до даљњег да одговарам ни на једна питања. Хвала Вам.

Председник већа: Нисте доречени у том смислу што сте рекли неке ствари које апсолутно никакве везе немају са кривичним делима која се Вама оптужницом стављају на терет. Негирали сте извршење кривичних дела која Вам се стављају на терет и да ли једно излагање о људима који су моћни, који су изнад нас, изнад друштва и изнад суда. Прво, одмах да Вам кажем, у име судског већа, да је суд независтан и да

изнад њега не постоји апсолутно нико осим другостепеног суда, који ће испитати законитост наше пресуде. Ви имате право да мислите шта год хоћете, али се нисте изјаснили овде пред судом, нити изнели одбрану у односу на оптужницу. Ако хоћете онда се изјасните о томе, с тим што можете да се не изјасните, нисте ни дужни да се изјашњавате, а са друге стране, имате право и да не одговарате на питања. Према томе, ако хоћете изнесите у неометаном излагању одбрану у односу на радње које се оптужницом Вама стављају на терет, извршење четири кривична дела. Ако желите, ако не желите – реците јасно и гласно, а то што се тиче управо тог Вашег уводног излагања, бројна питања би Вам поставило судско веће, а прво ја.

Окр. Дејан Миленковић: Ја сам рекао да наводи оптужнице нису тачни.

Председник већа: А шта кажете за ова друга питања која сам Вам постављао, хоћете ли да одговарате на питања у односу на оно што сте сада изнели, у загонеткама, у неким скривалицама, као да ми нисмо овде отворено друштво, као да суђење није јавно, је ли се Ви некога плашите, реците ко су ти људи, због чега, ово је отворено суђење?

Окр. Дејан Миленковић: Ево, сада ћу Вам одговорити. Што се тиче крокодила, што сам навео, то су они људи који се налазе изнад свих нас и који су умешани у све ово, а њих нигде нема овде, јер су они моћни, али то неће дуго да траје.

Председник већа: Докле Ви мислите да ће то као да траје, као што Ви наводите, зашто не кажете ко су ти, као што Ви називате «крокодили», ко су ти људи који могу бити изнад државне власти, реците, именујте их, постоје механизми законски, који би спречили то и открили на крају крајева, јер Ви наговештавате да знате нешто што је везано за изузетно значајан случај који се овде суди и да је заинтересована и светска јавност, према томе, изволите, реците слободно, је ли Вам гарантована безбедност од стране суда?

Окр. Дејан Миленковић: Јесте.

Председник већа: Према томе, реците ако желите, ако нећете реците нећете, нема никаквих проблема, то је Ваше право, али не можете остати недоречени у тој мери, јер овде није предмет скривалица и загонетки, него се овде утврђује истина.

Окр. Дејан Миленковић: Ја сам Вам рекао поштовани судија, када дође време за то, ја ћу се изјаснити о свему.

Председник већа: Када је то време, реците ми?

Окр. Дејан Миленковић: И даћу Вам материјалне доказе за све оно што имам.

Председник већа: Реците нам само које је то време, који су то услови да би Ви могли да кажете нешто?

Окр. Дејан Миленковић: Ја сам Вам рекао да за сада не желим да се изјашњавам и да одговарам на даљња питања до даљњег.

Председник већа: У реду, то је Ваше право. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Окр. Дејан Миленковић: Хвала Вам.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На основу члана 321 став 2 Законика о кривичном поступку, да се прочитају ранији искази седмоокривљеног Дејана Миленковића дати пред органом унутрашњих послова СУП-а Београд, УКП Треће одељење број Ку.3266/03 од 21. фебруара 2003. године и исказ у својству осумњиченог дат пред дежурним истражним судијом Другог општинског суда у Београду на записнику Ки.бр.301/03 од 22. фебруара 2003. године.

Против овог решења бранилац има право приговора, ради одлуке већа, а и окривљени има право да приговори као и остали учесници против одлуке председника већа.

Да ли има приговора на одлуку председника већа?

Адв. Никола Гавриловић: Ја се у принципу противим свим читањима исказа као осумњиченог, па макар и пред истражним судијом. Ви ћете донети одлуку, прочитаћете, ово је принципијелан само став.

Председник већа: Можете ли да аргументујете Ваш принципијелни став?

Адв. Никола Гавриловић: Судија, окривљени је рекао малопре у свом исказу да ће давати после овога што је рекао одговоре и предлоге и материјалне доказе на исказ који буде дао. Обзиром на такав став окривљеног, ја као његов бранилац сам обавезан да се противим читању исказа који су раније дати. Ви ћете донети решење, прочитаћете и нема никаквих проблема.

Председник већа: У односу на приговор браниоца седмоокривљеног Дејана Миленковића адв. Николе Гавриловића право на изјашњење имају заменици Специјалног тужиоца, изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се противим предлогу браниоца окр. Дејана Миленковића да се на данашњем главном претресу не читају раније дати искази окривљеног, обзиром да би одлука суда о тој чињеници била заснована на основу члана 321 став 2 Законика о кривичном поступку која је императивне природе и која каже, одредба која каже, да уколико окривљени неће да одговара на питања суда, да ће се у том случају његови ранији искази прочитати. Толико, хвала.

Председник већа: Да ли у односу на ову процесну ситуацију неко жели реч од одбране?

Да ли окривљени Дејан Миленковић има шта да изјави поводом приговора његовог браниоца да се не читају његови ранији искази дати у вези кривичних дела који су предмет оптужнице?

Констатујем да нема шта да изјави.

Након већања, веће на основу члана 321 став 2 Законика о кривичном поступку, доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прочитају ранији искази седмоокривљеног Дејана Миленковића дати пред органом унутрашњих послова на записнику од 21. фебруара 2003. године и на записнику пред дежурним истражним судијом Другог општинског суда у Београду од 22. фебруара 2003. године.

Разлози: Приликом изношења своје одбране седмоокривљени Дејан Миленковић је на јасан и недвосмислен начин изјавио да не жели да одговара на питања судског већа и других учесника у кривичном

поступку који имају право да постављају окривљеном питања. То је основ за читање његових ранијих исказа који су правно релевантни и који су на процесно ваљан и законит начин узети од окривљеног у предкривичном поступку, приликом саслушања пред органом унутрашњих послова Трећег одељења СУП-а Београд 21. фебруара 2003. године и пред дежурним истражним судијом у својству осумњиченог када је саслушан на записнику од 22. фебруара 2003. године. Члан 321 став 2 Законика о кривичном поступку изричито прописује ову процесну ситуацију и императивно одређује да се морају прочитати правно релевантни ранији искази окривљеног који неће да одговара на питања пред судом. Цитирам наведени законски пропис: «Ако оптужени уопште неће да одговара или неће да одговара на поједино питање, прочитаће се његов ранији исказ или део тог исказа». Ти искази се односе на догађај који представља предмет кривичних дела која се оптужницом Специјалног тужиоца седмоокривљеном Дејану Миленковићу стављају на терет, без обзира на правну квалификацију која је дата раније у предкривичном поступку и приликом саслушања у својству осумњиченог седмоокривљеног Дејана Миленковића пред дежурним истражним судијом, због тога што Специјални тужилац има самостално право правног квалификовања чињеничног стања за које сматра да представља елементе бића одређеног кривичног дела.

Председник већа: Приступам читању записника о саслушању осумњиченог Дејана Миленковића пред Министарством унутрашњих послова Републике Србије, Секретаријата у Београду, Управе криминалистичке полиције Трећег одељења број Ку.3266/03 од 21. фебруара 2003. године:

«Састављен дана 21. фебруара 2003. године у службеним просторијама Секретаријата унутрашњих послова у Београду, по предмету кривице осумњиченог Миленковић Дејана из Београда, због кривичног дела одузимања возила из члана 174 КЗ РС и фалсификовање исправе из члана 233 КЗ РС, на основу члана 226 став 9 Законика о кривичном поступку. Присутни су овлашћено службено лице млађи заставник Љубинко Јаћовић, мајор Поповић Жарко, записничар Тепавчевић Бранислав, дежурни државни тужилац Аца Стојев, осумњичени Миленковић Дејан, бранилац адв. Глигоријевић Миодраг. О саслушању осумњиченог обавештен је државни тужилац Аца Стојев у Београду, дана 21. фебруара 2003. године, у 16,00 часова, који присуствује саслушању осумњиченог. Започето у 18,30 часова. Име и презиме - Дејан Миленковић. ЈМБГ 2004970710003. Надимак - «Багзи». Име оца – Ненад. Девојачко породично име мајке - Мирковић Гроздана. Где је рођен - у Земуну. Дан, месец и година рођења - 20.04.1970. године. Где станује - у Сурчину у улици Ловачкој број 11. Чији је

држављанин – СРЈ. Којег је занимања – металостругар. Какве су му породичне прилике – ожењен. Да ли је писмен – да. Какве је школе завршио - средња стручна спрема. Да ли је, где и када служио војску, да ли има чин резервног подофицира, официра или војног службеника – да. Да ли се води у војној евиденцији и при ком органу надлежном за послове одбране - да, СО Земун. Да ли је одликован – да. Каквог је имовног стања – просечног. Да ли је, када и зашто осуђиван – не. Да ли је када изречену казну издржавао – не. Да ли се против њега води поступак за које друго кривично дело – не. Ако је малолетан ко му је законски заступник - нема података, пошто није малолетник. Осумњичени је поучен о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на постављена питања. Након тога, осумњиченом је саопштено да му се ставља на терет кривично дело одузимање возила из члана 174 Кривичног закона Републике Србије и кривично дело фалсификовање исправе из члана 233 Кривичног закона Републике Србије, па упитан шта има да наведе у своју одбрану, изјави:

Дана 16.2.2003. године, на паркинг простору у непосредној близини ауто-пијаце Бубањ поток од НН лица купио сам теретно возило марке «Мерцедес» аустријског регистарског подручја за износ од 4.500 еура, којом приликом сам продавцу исплатио износ од 3.500 еура, а преосталих 1.000 еура требало је да му исплатим за два до три дана, када ми донесе саобраћајну дозволу и таблице домаћег регистарског подручја, јер је исти изјавио да предметно возило може да региструје легално иако се ради о возилу старијем од 6 година, односно о возилу произведеном 1980. године. Приликом купопродаје продавац ми је дао на увид личну карту, али једино се сећам да се ради о лицу из Ечке, и том приликом ми је дао купопродајни уговор у коме је он био купац, као доказ о власништву предметног возила. Такође, добио сам и инострану саобраћајну дозволу за наведено возило и зелени картон као и кључеве. Приликом куповине на возилу сам уочио оштећења на предњем левом крилу у виду удубљења, оштећења на фару, у виду напрснућа и позади је била оштећена задња даска. Са продавцем било је још једно лице у друштву за чији се идентитет нисам интересовао, тако да не знам о коме се ради. Приликом куповине возила проверио сам бројеве шасије и мотора у смислу поређења са бројевима у саобраћајној дозволи и све је било уредно. Након куповине, возило је продавац паркирао на оближњем паркингу, јер исто нисам могао возити, зато што је на себи имало стране регистарске ознаке, а договор је био да ми након два до три дана донесе саобраћајну дозволу и регистарске ознаке домаћег регистарског подручја, а да му ја том приликом исплатим преосталих 1.000 еура, којом приликом сам му оставио број кућног телефона, како би ме контактирао. Обзиром да се продавац није јавио у договореном

року, одлучио сам да возило довезем кући. Јутрос око 7 часова сам кренуо од куће. Ауто стопом сам дошао до ауто-пијаце Бубањ поток. Пришао сам камиону који је био паркиран на оближњем паркингу, ушао у њега и стартовао мотор. Након тога кренуо сам ауто-путем у правцу Сурчина, где и станујем. На путу до Сурчина на ауто-путу, негде у висини «Генекса», где сам се кретао крајњом левом траком, на ретровизору сам приметио један тамни аутомобил како ми се приближава великом брзином и како ми аблендује светлима да се склоним у десно. Након тога, ја сам предузео радњу престројавања у средњу траку, када сам приметио да ми други тамни аутомобил такође аблендује и делимично улази у средњу траку. Како нисам био у могућности да скренем у средњу траку, покушао сам да се вратим у леву траку, али први аутомобил који ми је аблендовао је већ био у левој траци и великом брзином ми се приближавао. Како нисам био у могућности да идем ни левом нити средњом траком, своје кретање сам наставио дуж линије која дели леву и средњу траку, нешто више ка средњој траци. У том тренутку су ме престигли највероватније два или три аутомобила тамне боје са леве стране и ја сам кретање наставио у средњој траци. Одмах након тога негде после 50-так метара, испред мене се испречио још један затамљени аутомобил марке «Ауди». Након тога ја сам прешао у зауставну траку и зауставио своје возило. То је исто учинио и возач тамног «Аудија» претичући ме са леве стране и своје возило зауставља испред мене. Након тога из поменутог возила излазе двојица наоружаних цивила. У том тренутку ја сам изашао из камиона, а један од цивила ми је рекао: «Јеси ли ти луд, хоћеш да убијеш Премијера, да идеш 100 година на робији». Тада сам ја одговорио: «Извините, нисам хтео», након чега су ме претресли и затражили документа. Ја сам им предао документа. Ушли смо у њихов «Ауди» и они су позвали патролу саобраћајне полиције, која убрзо је стигла и која ме је преузела и спровела до полицијске станице која се налази на ауто-путу у правцу Ниша, код аутобуског стајалишта «Ласта». У полицијској станици су ми саопштили да сам починио царински прекршај и након тога су сачинили записник и мени вратили документа, након чега су ме пустили претходно одузевши ми камион уз потврду. Пошто су ми враћена документа, ја сам кренуо из станице и отишао стотинак метара. После отприлике једног минута, иза мене је изашао један полицајац у униформи, потрчао је према мени и рекао ми: «Извини молим те, мораш да се вратиш поново, велики је проблем», након чега сам се ја вратио у станицу. Након два сата четворица људи у цивилу су ме преузела, ставила у њихов аутомобил марке «БМВ» и спровела у Градски СУП у улици 29. новембра број 107. На посебно питање од стране државног тужиоца да ли је било аутомобила испред њега, у моменту када су му аблендовала два тамна аутомобила иза њега, изјављује да је било више возила у средњој траци, на удаљености од 30 метара од њега, док у левој

није било возила. Адвокат бранилац је упитао да ли су возила која су аблендовала имала и неке друге светлосне сигнале, да се ради о возилима под пратњом, изјављује да није приметио такву врсту сигнала ни на једном од та два возила. На питање адвоката браниоца да ли је знао о којим се возилима ради и кога они возе, изјављује да није знао кога превозе наведена возила. Желим да изјавим да сам након пуштања из полицијске станице на ауто-путу и поновног враћања у исту, у станици сам задржан негде око 3 часа, док ме полицајци у цивилу нису спровели у Г. СУП. На питање државног тужиоца да ли су му полицајци из саобраћајне полицијске станице саопштили зашто је поново враћен и зашто чека, исти изјављује да су му рекли само да је у питању велики проблем. Упознат у смислу члана 226 став 5 Закона о кривичном поступку, осумњичени изјави да жели да прочита записник. Записник је прочитао. Питања и примедби није било. Завршено у 20,55 часова. Оверавају записничар Тепавчевић Бранислав, осумњичени Миленковић Дејан, овлашћено службено лице млађи заставник Љубинко Јаховић, мајор Поповић Жарко и адвокат бранилац Миодраг Глигоријевић, својеручним потписима.

Завршено цитирање.

Приступаам цитирању и читању записника о саслушању осумњиченог Дејана Миленковића од 22. фебруара 2003. године пред дежурним истражним судијом Другог општинског суда у Београду Ки.бр.301/03.

«Записник о саслушању осумњиченог сачињен дана 22.2.2003. године пред дежурним истражним судијом Другог општинског суда у Београду у кривичном поступку против осумњиченог Дејана Миленковића због основане сумње да је извршио кривично дело из члана 233 став 1 КЗ Републике Србије. Присутни су, истражни судија Ивана Младеновић, записничар Драгана Антовски, осумњичени Дејан Миленковић. Саслушању окривљеног присуствују заменик Другог општинског јавног тужилаштва у Београду Небојша Обрадовић, бранилац адв. Миодраг Глигоријевић. Лични подаци за осумњиченог, име и презиме – Дејан Миленковић. Надимак – «Багзи». Име и презиме родитеља – Ненад. Девојачко породично име мајке - Гроздана Мирковић. Место рођења – Земун. Адреса становања – Сурчин, Ловачка 11. Датум рођења – 20.04.1970. године. Држављанство – СРЈ. Занимање – металостругар. Породичне прилике – ожењен, отац троје деце старе 10, 7 и годину и по. Завршена школа – средња машинска школа. Да ли је, где и када служио војску – да у Ђаковици, не зна које године. Да ли се води у војној евиденцији, у ком војном одсеку – војна евиденција општине Земун. Каког је имовног стања – поседује кућу и земљу у

Сурчину, власник «Пежо 307», издржава се од приватног рада, сувласник фирме «Аполонијум» Прокупље, фирма се бави аутопревозом, адреса фирме Стојадинке Радосављевић 54, фирма регистрована на братово име, није сувласник фирме већ брат моје тетке има фирму «Аполонијум», месечна примања од око 50.000 до 60.000 динара. Да ли је и када и зашто осуђиван – не. Да ли се против њега води поступак и за које друго кривично дело – по сопственом казивању не. Мисли да је поступак који се водио пред Четвртим општинским судом у Београду обустављен и мисли да је добио решење о обустави, али није сигуран, поступак се водио због кривичног дела из члана 33 Закона о оружју и муницији Републике Србије. Осумњичени поучен да је дужан да се одазове позиву суда и да одмах саопшти промену адресе или намеру да промени боравиште, те упозорен на последице ако по томе не поступи. Затим су му саопштена права из члана 13 став 3 Законика о кривичном поступку и да све што изјави може бити употребљено против њега као доказ, па пошто је упознат зашто се окривљује и основи сумње који стоје против њега, те да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на поједина питања, изјављује:

Констатује се да је обављен поверљив разговор између браниоца осумњиченог и осумњиченог, за овим осумњичени изјави да је разумео своја права, да је разумео шта му се ставља на терет предлогом за предузимање одређених истражних радњи Другог општинског јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.300/03 од 22.3.2003. године, па изјави:

Хоћу да дам исказ у присуству ангажованог адвоката Миодрага Глигоријевића па изјави:

У свему као на записнику о саслушању осумњиченог од 2. фебруара 2003. године, без измене, а објашњава, ја сам овај камион купио 16. фебруара 2003. године, а како сам већ рекао од лица за кога знам да је из Ечке, јер сам видео његову личну карту, на, да тако кажем, ауто-пијаци Бубањ поток. Приликом куповине камиона са тим човеком од кога сам камион купио био је још неко, али ја не знам ко је то лице. Ја сам био сам када сам купио тај камион. Ја сам се тада договорио са тим дечком који је продавао овај камион да му ја исплатим 3.500 еура, а он ми је обећао да ће, пошто је камион био на аустријске табле, легално завршити пребацивање на наше табле. Нисам га питао на које табле. Том приликом тог дана дао сам му на руке 3.500 еура. О томе нисмо сачинили никакву ни потврду, ни признаницу. Ја сам му дао кућни број телефона, како би ми се он јавио за пар дана, да би се договорили да ми он омогући те табле, а ако то не успе да ми врати новац. Ја од њега његов број телефона нисам тражио. Ја том приликом нисам тражио никакве ближе податке јер ми је он дао уговор, па сам сматрао да су ти

подаци довољни и нисам тражио његов број телефона. Ја сам га тада први пут у животу видео и дао му 3.500 еура. Ја сам оставио камион ту где сам га купио пошто је био на аустријске таблице и нисам смео да га возим до куће јер сам знао да немам право да управљам возилом са страним регистарским таблицама. Пошто ми се тај човек није јављао, а како смо се договорили ја сам одлучио дана 21. фебруара 2003. године да одем по камион. Ја сам до Бубањ потока дошао тако што сам узео такси од своје куће до ауто-пута, а онда сам ту стопирао једног камионџију који ме је довезао до Бубањ потока. Ја сам узео своје возило у Бубањ потоку, тј. овај камион и пошао кући. На путу до моје куће на ауто-путу Ниш – Шид, негде код «Генекса», чини ми се, била је мало незгодна ситуација у саобраћају, а како сам то већ рекао приликом саслушања код полиције и пошто ми је једно возило из те колоне препречило пут, изашли су људи. Ја сам стао, а они су ми рекли, «јеси ли луд, хоћеш да убијеш Премијера». Претресли су ме и тражили документа, а ја сам све што сам имао код себе показао своја документа и овај уговор о купопродаји који сам имао код себе, али су ме они ипак привели у станицу милиције. Ја сам овај камион купио јер ми је потребан због подрума пића који се налази у Сурчину, а чији је власник моја супруга, а локал се налази у улици Косовска 1-а. Ја иначе радим код свог брата од тетке и мој посао је да посредујем, да склапам уговоре, повезујем људе и слично. Ја одлазим иначе у Прокупље, када имам посла и прво због тога, а и због тога што ми је тамо фамилија. Иначе ја зарађујем само од тог посла са братом 50.000 до 60.000 динара. Ја тај камион не би ни купио да ми тај продавац није рекао да он може да тај камион пребаци са стране на наше таблице. Ја лично нисам имао нити имам било какве могућности да га региструјем на БГ табле, али пошто ми је он то понудио, мислио сам да ће он то урадити, али пошто није, нисам ни могао тај камион да оставим на Бубањ потоку. Ја сам претпостављао да је неки проблем испао код њега, па да ми се зато не јавља и нисам га контактирао јер нисам имао његов телефон. Ја јесам у уговору имао његове податке, али због овога што сам рекао мислећи да је имао неки проблем, нисам га контактирао. Иначе, ја сам планирао да овај камион продам и то са тим страним таблицама. Можда би га чак поново вратио на пијацу, а обзиром да сам мислио да ће ми се тај човек јавити. Ја иначе имам мобилни телефон, али том човеку нисам дао мобилни већ кућни, пошто мобилни променим. На питање браниоца осумњичени изјави, ја сам када сам куповао камион од тог лица, узео од њега уговор који је остао код мене и погледао сам у његову личну карту и видео сам да слика на личној карти одговара лику продавца од кога купујем камион. На питање браниоца осумњичени изјави, та возила која су ишла, а како сам то већ објаснио иза мене на овом ауто-путу, где сам се кретао, нису имала никаква светлосна, да тако кажем, обележја, која би указивала на било какву специфичност. На питање судије одговара, ја

сам и раније куповао камионе и то два, са братом у Прокупљу, и то на исти овај начин, баш овако један, али је тај један био регистрован на наше табле без потврде уговора. То се десило у Прокупљу. Обећавам да се нећу крити и да ћу се одазивати на све позиве суда. То је све што имам да изјавим. Питања више нема. Слушао сам гласно диктирање записника и исти потписујем за свој без примедби. Својеручно су потписани записник од стране записничара, осумњиченог, истражног судије и браниоца».

Завршено цитирање и читање записника о саслушању осумњиченог Дејана Миленковића пред дежурним истражним судијом Другог општинског суда у Београду од 22. фебруара 2003. године.

Да ли има примедби на читање ранијих исказа седмоокривљеног Дејана Миленковића?

За реч се јавља адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја имам примедбе, не на садржину и на радњу коју сте предузели, него на формалне елементе исказа који је окривљени Миленковић дао пред органом унутрашњих послова. Као што сте прочитали овде када сте почели читање тог записника, може се јасно приметити да нису испоштоване одредбе Законика о кривичном поступку које регулишу начин на који се узима изјава од осумњиченог пред органом унутрашњих послова. Прекршено је правило из члана 75 став 2 Законика о кривичном поступку јер нема констатације да је осумњиченом Миленковићу омогућен поверљив разговор са браниоцем. То је једна ствар. Друга ствар, нема поуке на шта су обавезни сагласно члану 89 став 2 ЗКП, у погледу права која окривљеном припадају где мора изричито да се упозори на одредбе члана 13 тачке 3 Законика о кривичном поступку. То су неки формални недостаци који тај доказ односно тај исказ, пардон, чине правно нерелевантним. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч у циљу стављања приговора на предузету радњу читања ранијих исказа седмоокривљеног Дејана Миленковића у предкривичном поступку пред органом унутрашњих послова и пред дежурним истражним судијом Другог општинског суда у Београду?

Констатујем да даљих примедби нема.

Нека приступи седмоокривљени Дејан Миленковић пред судско веће.

Председник већа: Да ли Ви имате приговора у односу на ову радњу читања Ваших ранијих исказа пред органом унутрашњих послова и пред дежурним истражним судијом Другог општинског суда у Београду?

Окр. Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Реците нам да ли имате да додате било шта у Вашу одбрану?

Окр. Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Не желите да одговарате на питања суда?

Окр. Дејан Миленковић: Рекао сам Вам поштовани судија, када дође време за то, о свему ћу Вам одговорити.

Председник већа: Знате шта, време је оно које предвиђа Законик о кривичном поступку, а то је управо сада. Другог времена нема, осим сада као што је предвиђено. То исто што сте данас изјавили могли сте да учините и претходни пут, када смо заказали главни претрес. Према томе, ми смо Вам дали и омогућили да припремите одбрану, месец дана, преко законског рока од 15 дана, а Ви нам сада причате нешто што сте могли да кажете управо и тада. И самим тим онемогућавате да се на ефикасан начин и економичан заврши овај процес. Јесте ли Ви свесни тога?

Окр. Дејан Миленковић: Јесам.

Председник већа: Шта је то било сада, реците нам, за месец дана, што је онемогућило Вас да кажете то раније на главном претресу, када сте дошли, управо ради Вашег саслушања?

Окр. Дејан Миленковић: Поштовани судија, ја сам Вам рекао да не желим да одговарам до даљњег на било које питање.

Председник већа: Добро. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 11,40 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње саслушања седмоокривљеног Дејана Миленковића.

Нека приступи пред судско веће.

Пошто сте искористили Ваше законско право да не одговарате на поједина питања процесних учесника у овој кривичној ствари, ја ћу Вас сада упознати са садржином раније саслушаних окривљених који су присутни на главном претресу, укратко и изјаве које се односе на Вас.

Дакле, окривљени Милорад Улемек је саслушан на главном претресу. Није изјавио ни једну реченицу којом би Вас теретио за извршење било ког кривичног дела. Рекао је за Вас да сте се налазили у друштву код пок. Душана Спасојевића и рекао је за Вас да сте били мали од палубе и да сте се ту налазили при руци Душана Спасојевића, невезујући било коју Вашу радњу за извршење било ког кривичног дела.

Да ли имате нешто да приметите у односу на исказ првоокривљеног Милорада Улемека?

Окр. Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Окривљени Звездан Јовановић је саслушан на главном претресу. Одбио је да изнесе своју одбрану наводећи да је над њим извршен страховит притисак од стране извршне власти и да не верује у овај суд и да ће се бранити ћутањем. Након тога је председник већа, а касније по приговору веће одлучило да се чита његов ранији исказ дат пред органом унутрашњих послова. Једина реченица која се односи на Вас јесте да Вас је упознао у Котобањи и да Вас је сматрао обичним потрчком.

Да ли имате нешто да приметите у односу на његов исказ који је дао пред органом унутрашњих послова?

Окр. Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: На главном претресу је саслушан окривљени Душан Крсмановић који је изјавио да не жели да износи своју одбрану и да ће се бранити ћутањем. Такође, на основу члана 321 став 2 Законика о

кривичном поступку донето је решење да се прочитају његови ранији искази дати пред органом унутрашњих послова и пред истражним судијом. Он наводи реченице у својој изјави којима Вас терети за извршење кривичног дела убиства представника највиших државних органа, злочиначко удруживање, тероризам и убиство у покушају. Он наводи да сте управо 21. фебруара 2003. године управљали камионом са намером да зауставите колону возила у којој се налазио Премијер, да се он налазио код «Рудог» и пратио кретање са Дедиња колоне председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, да је био у телефонској вези са Вама, да Вам је касније јавио где су и када кренули ка ауто-путу према аеродрому и да сте Ви њега и опсовали приликом телефонске комуникације и да је знао да Ви чекате заједно са окривљеним Милошем Симовићем са камионима, са циљем да зауставите колону, да би касније други саучесници пуцали из зоља и аутоматског оружја на колону Премијера.

Шта имате да изјавите у односу на његов исказ пред истражним судијом и пред органом унутрашњих послова ове садржине?

Окр. Дејан Миленковић: За сада немам шта да изјавим.

Председник већа: Окривљени Саша Пејаковић је саслушан на главном претресу. Изјавио је да је раније Вас, након пуштања из притвора, а везано за овај случај код хале Лимес, учествовао у томе да је знао да Вас Душан Спасојевић сакрива у штек становима, да Вас је он одвезао заједно са Душаном Спасојевићем критичног дана 12. марта 2003. године у стан на Бановом брду, да сте се Ви налазили са пок. Душаном Спасојевићем, да сте се касније заједно крили, да сте одлазили у кућу Предрага Малетића, да сте се тамо налазили и боравили са циљем сакривања Душана Спасојевића и Вас.

Да ли имате нешто да изјавите у односу на исказ окривљеног Саше Пејаковића?

Окр. Дејан Миленковић: За сада немам ништа.

Председник већа: Окривљени Бранислав Безаревић је саслушан на главном претресу. Одбио је да изнесе своју одбрану па је прочитан његов ранији исказ који је решењем судског већа издвојен из списка и не може се користити као доказ у кривичном поступку. Он је у својој одбрани коју је укратко изнео и делимично, навео да он Вас лично не познаје, нити да је ступао у било какав контакт у циљу давања информација о кретању пок. председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића за 21. фебруар 2003. године, маршрута кретања до

аеродрома, време поласка, у којим колима да је био и које регистарске ознаке су имала пратећа ескорт возила.

Да ли имате нешто да изјавите у односу на ту његову изјаву којом негира да Вас уопште зна?

Окр. Дејан Миленковић: За сада немам ништа.

Председник већа: Окривљени Жељко Тојага је изнео одбрану на главном претресу. Негира да Вас познаје, нити да сте учествовали у извршењу било ког кривичног дела.

Да ли имате нешто да приметите у односу на његову одбрану?

Окр. Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Да ли имате било шта да изјавите након овог саслушања Ви?

Окр. Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави са доказним поступком у овој кривичној ствари.

Одређује се саслушање сведока **Милорада Брацановића и Миладина Веруовића**, за 10. март 2005. године са почетком у 10,00 часова, које позвати телеграфски, телефонским путем и путем курира суда.

За 11. март 2005. године са почетком у 10,00 часова **одређује се** извођење доказа саслушањем сведока **Биљане Станков и Маје Васић**, које позвати телеграмом, телефонским путем и путем курира суда.

За 14. март 2005. године са почетком у 10,00 часова **одређује се** извођење доказа саслушањем сведока **Зорана Јањушевића**, кога позвати телеграмом, телефонским путем и куриром суда.

За 15. март 2005. године, са почетком у 10,00 часова **одређује се** извођење доказа саслушањем сведока **Дејана Михајлова и Душана Михајловића**, које позвати телеграмом, телефонским путем и путем курира суда.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставак ће бити као што је и планирано и заказано 10. марта 2005. године са почетком у 10,00 часова, када је планирано саслушање сведока Милорада Брацановића и Миладина Веруовића.

Довршено у 11,50 часова.

Записничар

Председник већа-судија